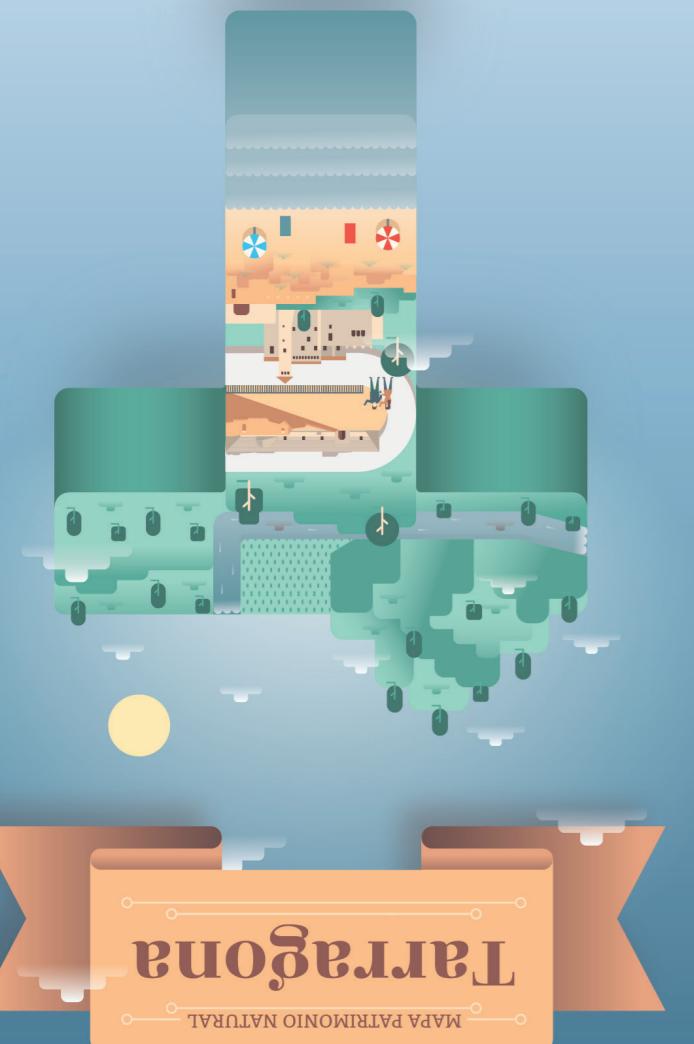

Tarragona

PATRIMONIO NATURAL

Tarragona

El Grupo de Ciudades Patrimonio de la Humanidad de España es una asociación sin ánimo de lucro recientemente declarada de "Utilidad Pública" cuyo objetivo es trabajar de manera conjunta en la defensa, conservación y promoción del patrimonio cultural de las 15 ciudades inscritas en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: Alcalá de Henares, Ávila, Baeza, Cáceres, Córdoba, Cuenca, Ibiza / Eivissa, Mérida, Salamanca, San Cristóbal de La Laguna, Santiago de Compostela, Segovia, Tarragona, Toledo y Ubeda.

Parte fundamental y complementaria del patrimonio cultural de nuestras 15 ciudades son sus sorprendentes entornos naturales: la flora y la fauna, los parques, los jardines, los huertos, los ríos o el litoral. Una riqueza natural a veces poco conocida y valorada pero que contribuye a hacer únicas a estas Ciudades Patrimonio de la Humanidad.

Por este motivo, el Grupo, con la colaboración del Ministerio de Cultura y Deporte, ha editado esta serie de mapas-guías destinada a los visitantes que, además de interesarse por los monumentos y espacios históricos de nuestras ciudades, buscan conocer sus espacios naturales o especies singulares de flora o fauna.

Invitamos a todos estos viajeros, y también a todos aquellos que habitan estas maravillosas ciudades y desean, cada vez más, conocer los atractivos naturales de sus respectivos espacios urbanos, a descubrir este Patrimonio Natural.

Alcaldes y Alcaldesas del Grupo de Ciudades Patrimonio de la Humanidad de España

Gaià que comprende desde la vía férrea hasta el mar. Posteriormente, en 1995, debido a su riqueza faunística fue declarado Reserva Natural de Fauna Salvaje. La desembocadura del río Gaià es un pequeño espacio lineal que incluye el último tramo del río Gaià, con zonas de aguas estancadas y una desembocadura abierta a una playa arenosa. La inclusión de este espacio en el EIN se circunscribe dentro de la red relictual de zonas húmedas de la Cataluña meridional, que forma refugio para algunos elementos faunísticos. Destaca su papel como zona de escala en las vías de aves migratorias.

Por último, a pesar de ocupar un área muy pequeña (3,83 ha) en el municipio de Tarragona, es digno de mencionar el EIN del Río Gaià - Alameda de Santes Creus. Las características de la zona presente en el municipio de Tarragona son similares a las del EIN del Gaià.

El río Francoli, a pesar de su marcada estacionalidad (como la mayoría de los ríos mediterráneos), constituye un conector biológico importante. Aparte de ello, a pesar de su alteración en su tramo urbano final, todavía tiene unos valores naturales destacables. Su desembocadura, aunque tiene una vegetación reducida a unos pocos retazos de cañizar, bogar y algún pie aislado de tamariscos (*Tamarix sp.*), tiene un interés ecológico elevado como zona de descanso para muchas otras aves migratorias. Nidifican especies como las cigüeñas (*Himantopus himantopus*), el chorlitejo chico (*Charadrius dubius*) y el chorlitejo patinegro (*Charadrius alexandrinus*).

Las áreas agrícolas del municipio también las consideramos bastante importantes, ya que suponen unas áreas naturales muy diferentes donde la fauna puede encontrar refugio y alimento. Son especialmente destacables sus zonas de transición con los ecosistemas limítrofes, ya que es donde se acostumbra a producir la mayoría de las interacciones. Los huertos de Ferran y los del Rec Major y los campos de cultivo de Mas d'en Grimau serían los principales exponentes. En este grupo también se podrían incluir los campos de la zona de Boscos-Monnars.

Con respecto a los espacios, no podíamos dejar de añadir la zona del Médol y de Sant Simplici. En el Médol, las excavaciones de época romana han permitido que dentro del recinto se forme un hábitat con unas características de temperatura y luz muy singulares. Por otro lado, todas las zonas del alrededor, a pesar del fuego que sufrieron hace unos años, también acogen un buen número de especies singulares. Actualmente se están recuperando a un ritmo lento. Podemos encontrar aquí una maleza dominada por las especies mediterráneas típicas (estepas, coscoja, palmito, aulagras y aromáticas). Pero lo más destacable es la presencia del *Erodium sanguis-christi*, un endemismo del sur de Cataluña que tiene aquí su mayor población.

En fauna, son bastantes las especies protegidas y en peligro de extinción que encontramos. Entre todas, destaca la gaviota corsa (*Larus audouinii*), incluida en el anexo I de la Directiva de Aves, la cual tiene una colonia de cría importante dentro de las instalaciones del Puerto de Tarragona.

El término municipal de Tarragona, el más extenso y poblado de la provincia, limita al norte con Constantí, els Palleteros, el Catllar i la Riera de Gaià; a l'est, amb Altafulla; al sud, amb el Mediterrani, i a l'oest, amb la Canonja. La ciutat està situada a la costa del mar Mediterrani, al marge esquerre de la desembocadura del Francoli.

En el territorio municipal hi ha tres espacios d'elevat interès natural. Són dues zones que pertanyen a l'inventari de zones humides de Catalunya i una reserva natural de fauna salvaje:

- Espai d'Interés Natural (EIN) de Tamarit - Punta de La Móra, EIN de la Desembocadura del Riu Gaià EIN del Riu Gaià - Albereda de Santes Creus
- Zona humida de la desembocadura del riu Francoli i zona humida de la desembocadura del riu Gaià
- Reserva Natural de Fauna Salvaje de la Desembocadura del Riu Gaià

El paisatge de Tarragona s'entén a través de la seva relació amb el mar. El conformen un seguit de serres i turons de baixa altitud que s'aixequen entre el castell de Tamarit i el Francoli i que separan el Penedès i el Camp de Tarragona. Aquests turons donen lloc a una costa accidentada amb una successió de promontoris (punta de La Móra, punta de la Creueta, punta de L'Arrabassada, punta del Miracle) que delimiten una sèrie de platges i calanques. Des del nucli de Tarragona, situat per sobre d'aquest relleu, es divisa un ample sector del litoral marítim. Per altra banda, els exemplars de la ciutat, l'activitat portuària i industrial, se situen sobre la plana deltaica del Francoli, a la zona de ponent.

En termes generals, el municipi de Tarragona està dominat per paisatges mediterranis, caracteritzats per una climatologia d'estius secs i d'hiverns no gaire freds, amb unitats de vegetació natural que corresponen als sistemes litorals i prelitorals.

Tarragona gaudeix d'una varietat d'ambients molt diversos: les zones més humides de les vores dels rius, rieres, seqüies i canals; els indrets mediterranis subhumits o discretament eixuts; les zones de pinedes i les de conreus, i una franja costanera que combina les platges arenoses amb els penya-segats i les costes rocoses.

En este EIN encontramos el Bosque de La Marquesa, que representa una localidad de excepcional interés botánico y ecológico. El sabinar litoral, las comunidades de *Limonium* e hinojo marino, la abundancia de hongos y liquenes y las praderas de fanerogramas marinas constituyen sus principales valores. Estas son comunidades que tienen un interés especial por razones de distribución reducida, singularidad y madurez y, al mismo tiempo, una especial relevancia para la fauna mediterránea. Las pocas maquis bien conservadas que quedan en el país aconsejan también la consideración de esta maquia de coscoja y palmito como de interés especial y la restauración de esta comunidad en una comunidad madura. Hay que destacar la comunidad de sabinar litoral existente en este espacio, por ser el último representante en Cataluña de este tipo de comunidad.

Així mateix, en l'àmbit litoral també hi tenen una presència destacada els penya-segats i els roquissars litorals. Ens els ambients més rocallosos hi trobem les espècies vegetals més tipiques d'aquests indrets. Hi destaca el grup de les ensopogueres (*Limonium sp.*), de les

quals alguna de les espècies és endèmica del litoral català. Per altra banda, en aquells espais on ho permet el substrat s'hi desenvolupa la màquia litoral, una comunitat dominada per arbusts i alguns arbres de port baix, prou escassa al litoral tarragoní. Les puntes del Miracle i de la Grossa tenen alguns d'aquests valors naturals, però en més els trobem representats als morrots de la Savinosa i de l'Arrabassada.

En el municipi de Tarragona hi són presents diferents hàbitats terrestres d'interès comunitari en el marc de la Directiva d'hàbitats. Entre ells, destaquen per la seva representativitat les pinedes mediterrànies. En aquest sentit, considerem prou interessants les masses forestals de mas d'en Pastor, tot l'àmbit del Pont del Diable, el dels Boscos de Tarragona, el triangle que conforma l'àmbit de mas d'enric - mas de la Creu - mas de Rafe, i el proper a la Torre dels Escipions.

El EIN de Tamarit - Punta de La Móra és un espai litoral situat a uns cinc quilòmetres al nord de la ciutat de Tarragona. Comprèn dos sectors separats per la platja de La Móra i inclou una zona terrestre i una part marina, definida per la cota batimètrica de vint metres.

En aquest EIN hi trobem el Bosc de la Marquesa, que representa una localitat d'excepcional interès botànic i ecològic. El sabinar litoral, les comunitats de *Limonium* i fonoll mari, la riquesa de fongs i liquens i les praderies de fanerogrames marines constitueixen els principals valors. Aquestes són comunitats que presenten un interès especial per raons de distribució reduïda, singularitat i maduresa i, alhora, una especial rellevància per a la fauna mediterrània. Les poques maquis ben conservades que queden al país aconsejaren també la consideració d'aquesta màquia de garric i margalló com d'especial interès i la restauració d'aquesta comunitat en una comunitat madura. Cal destacar la comunitat de sabinar litoral que hi ha en aquest espai, ja que és el darrer representant a Catalunya d'aquest tipus de comunitat.

El EIN de la Desembocadura del Gaià va ser declarat l'any 1992 i es troba íntegrament inclos en el municipi de Tarragona, amb una superficie total de 3,87 ha. Abasta la ribera i la llera del riu Gaià compresa entre la línia de ferrocarrils i el mar. Posteriorment, el 1995, a causa de la seva riquesa faunística va ser declarat Reserva Natural de Fauna Salvatge. La desembocadura del riu Gaià és un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a alguns elements faunístics. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

Finalment, tot i que ocupa una superfície molt petita (3,83 ha) al municipi de Tarragona, cal esmentar l'EIN del Riu Gaià - Albereda de Santes Creus. Les característiques de la zona present al municipi de Tarragona són semblants a les de l'EIN del Gaià.

El riu Francoli, a pesar de la seva marcadament estacionalitat (com la majoria de rius mediterranis), constitueix un connector biologic important. A banda d'això, tot i l'alteració del seu tram urbà final, continua mantenint alguns valors naturals destacables. La desembocadura, malgrat tenir una vegetació reduïda a uns pocs retalls de canyissar, bogar i algun peu aïllat de tamarí (*Tamarix sp.*), té un interès ecològic elevat com a zona de descans per a molts altres ocells migradors. Hi nidifiquen espècies com el camallarg (*Himantopus himantopus*), el corriol petit (*Charadrius dubius*) i el corriol camanegre (*C. alexandrinus*).

Els espais agrícoles del municipi també els considerem prou importants, ja que suposen uns àmbits naturals molt diferents on la fauna pot trobar refugi i aliment. Són especialment destacables les zones de transició amb els ecosistemes limítrofs, ja que és on s'acostuma a produir la majoria de les interaccions. Les hortes de Ferran i les del Rec Major i els camps de cultiu de mas d'en Grimau en serien els principals exponents. En aquest grup, també hi podríem incloure els camps de la zona de Boscos-Monnars.

Respecte als espais, no podem deixar d'afegir-hi la zona del Médol i Sant Simplici. Al Médol, les excavacions d'època romana han permès que a dins del clot s'hi formi un habitat amb unes característiques de temperatura i llum molt singulaires. Per altra banda, tota la zona del voltant, tot i l'incendi que va patir fa uns quants anys, també acull un bon grapat d'espècies singulares. Actualment s'està recuperant a un ritme lent. Hi poden trobar una brolla dominada per les espècies mediterrànies tipiques (estepes, garric, margalló, argelagues i aromàtiques). Però el més destacable és la presència de la cargola sanguínia (*Erodium sanguis-christi*), un endemisme del sud de Catalunya que té aquí la població més gran.

En fauna, són força les espècies protegides i en perill d'extinció que hi trobem. Entre totes, destaca la gavina corsa (*Larus audouinii*) —inclosa a l'anex I de la Directiva d'aus—, la qual té una colònia de cría important a dins de les instal·lacions del Port de Tarragona.

The municipality of Tarragona, the most extensive and populated in the province, has its boundary to the north with Constantí, els Palleteros, El Catllar and La Riera de Gaià, to the east with Altafulla, to the south with the Mediterranean Sea and to the west with La Canonja. The city lies on the coast of the Mediterranean Sea, to the left of the mouth of the River Francoli.

There are three great areas of natural interest within the municipal territory. These include the two zones that belong to the wetland inventory of Catalonia and one wild fauna nature reserve:

- Tamarit - Punta de La Móra Area of Natural Interest (ANI), Mouth of the River ANI and the River Gaià - Albereda de Santes Creus ANI.
- The wetland zone at the mouth of the River Francoli and the wetland zone at the mouth of the River Gaià
- Wild Fauna Nature Reserve at the Mouth of the River Gaià

The landscape in Tarragona is understood through its relationship with the sea. It is made up of a series of low-altitude mountain ranges and hills that rise up between Tamarit Castle and the River and separate Penedès and Camp de Tarragona. These hills produce a rugged coastline with a succession of headlands (La Móra point, La Creueta point, L'Arrabassada point, El Miracle point) that mark out a series of beaches and small inlets. From the heart of Tarragona, located above

this relief, a large part of the coastline can be seen. On the other side, the city's urban expansion, the port and industrial activities, are located above the deltaic plain of the River Francoli, in the west side.

In general terms, the municipality of Tarragona is dominated by Mediterranean landscapes, characterised by a climate of dry summers and not very cold winters, with natural vegetation that corresponds to the coastal and pre-coastal systems.

Tarragona enjoys a variety of very different environments: the most humid zones on the banks of the rivers, streams, ditches and canals; the sub-humid or modestly dry Mediterranean places; the pine forests and cultivation land, and coastal strip that blends sandy beaches with the cliffs and the rocky coasts.

The beaches and coastline in Tarragona, apart from being one of the main tourist attractions in the municipality, carry out other, very important, environmental functions. The beaches in the municipality represent a space that is open to the sea that is nearly six and a half kilometres long. Despite belonging to a municipality as important as Tarragona, many of its beaches (especially the ones to the east of the city) still have a relatively large amount of natural assets to host outstanding species and coastal communities. It is important to mention La Savinosa and La Móra beaches as beaches that are, for the most part, quite natural. Furthermore, Tamarit Beach, Jovera Cove and, especially, Llargada Beach, have some great natural assets that the City Hall endeavours to preserve and strengthen.

Likewise, along the coastal area, we have the outstanding cliffs and rocky coasts. In the rockier environments, we find the most typical vegetable species. We would highlight the group of Statice limonium, (*Limonium* sp. also known as sea lavender), as some of its species are endemic on the Catalan coast. However, in the zones that the substrate allows, the maquis (scrubland) grow, a community dominated by bushes and some small trees, rather scarce on the Tarragona coast. El Miracle point and La Grossa point have some of these natural assets, but where we can find them most represented is in the foothills of La Savinosa and L'Arrabassada.

In the municipality of Tarragona, there are different terrestrial habitats that are of community interest within the framework of the Habitat Directive. Among them, we would highlight, given that they are the most representative, the Mediterranean pine forests. In this respect, we consider that the Mas d'en Pastor forest mass, the entire area around El Pont del Diable, Els Boscos de Tarragona, the triangle formed by Mas d'enric - Mas de La Creu - Mas de Rafe, and the area near Torre de los Escipiones, are interesting.

The Tamarit - Punta de La Móra ANI is a coastal zone located about five kilometres to the north of the city of Tarragona. It is made up of two sections separated by La Móra beach and includes a land zone and a marine part, defined by the bathymetric height of twenty metres.

In this ANI we find La Marquesa Forest, which represents a location of exceptional botanical and ecological interest. The coastal Juniper, the communities of *Limonium* and samphire (sea fennel), the abundance of fungus and lichen and the meadows of phanerograms are its main assets. These communities have a special interest due to their condensed distribution, singularity and maturity and, at the same time, their special relevance for the Mediterranean fauna. The few well-preserved maquis that are left in the country would also recommend considering the Kermes oak and the dwarf fan palm as maquis of special interest and restoring this community in a mature community. The coastal juniper community existing in this area should be highlighted, as it is the last representative of this type of community in Catalonia.

The Mouth of the River Gaià ANI was declared in 1992, and it is wholly included within the municipality of Tarragona, with a total surface area of 3.87 ha. It covers the bank and the bed of the River Gaià that goes from the railway to the sea. Later on, in 1995, due to the richness of its fauna, it was declared a Wild Fauna Nature Reserve. The mouth of the River Gaià is a small linear space that includes the last stretch of the River Gaià, with zones of standing water and a mouth that opens onto the sandy beach. Including this area in the ANI confines it within the relictual network of wetland zones in south Catalonia, which forms a refuge for some fauna elements. We would highlight its role as a stopover area for migratory birds.

Lastly, although it only occupies a very small area (3.83 ha) in the municipality of Tarragona, we should mention the River Gaià - Albereda de Santes Creus ANI. The characteristics of the area in the municipality of Tarragona are similar to those in the Gaià ANI.

The River Francoli, despite its highly marked seasonality (like most of the Mediterranean rivers), is an important biological connector. Apart from that, in spite of its alteration in the final urban stretch, it still has some outstanding natural assets. Its mouth, although its vegetation is not very extensive with a few snippets of reeds, cattail and some isolated clumps of tamarisk (*Tamarix* sp.), has an ecological interest as a resting place for many other migratory birds. Species like storks (*Himantopus himantopus*), little ringed plovers (*Charadrius dubius*) and Kentish plovers (*Charadrius alexandrinus*).

We also consider the agricultural areas in the municipality as being rather important given that they are very different natural areas where the fauna can find refuge and food. We would specially highlight the Penedès and Camp de Tarragona areas, despite the fire it suffered a few years ago, also hosts a good number of unique species. This area is currently regaining ground, but slowly. Here we can find undergrowth dominated by typical Mediterranean species (steppes, Kermes, dwarf palms, gorse and aromatic plants). However, what is most outstanding is the presence of *Erodium sanguis-christi*, an endemism from the south of Catalonia that has its largest population here.

In fauna, there are a lot of protected species and others in danger of extinction. Among these we would highlight the Corsican seagull (*Larus audouinii*), included in Annex I of the Bird Directive, which has an important breeding colony within the facilities of the Port of Tarragona.

